

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sættes til forhandling under ét.

Robert Pedersen: I ingen anden del af udenrigspolitikken kan dette høje ting være så sikker på fuld folkelig opbakning som på de områder, der har med det nordiske samarbejde at gøre. Derfor ville man måske også være tilbøjelig til ved en drøftelse af rapporterne fra 19., 20. og første samling af 21. session at hæfte sig ved, at det var i den epoke, Nordek led forlis og de 5 nordiske lande økonomisk gik hver sin vej.

Der skal imidlertid ved denne lejlighed på socialdemokratiets vegne lyde en ros til forhenværende statsminister Hilmar Baunsgaard og hans regering, idet vi er helt overbevist om, at det forlis, forhandlingerne led, ikke skyldtes mangel på god vilje fra danskernes side.

Jeg synes også, der kunne være grund til ganske kort at sige, at de mere optimistiske vurderinger af Danmarks muligheder for ved medlemskab af EF at være til nytte for vore nordiske broderfolk kan ses ganske klart i den 21. beretning af de indlæg, som Kåre Willoch fra det norske højre og Seip fra det nye folkeparti venstre kommer med, og vi ved også, at tidligere handelsminister Hallvard Eika, der var meget ivrig fællesmarkedsmodstander, og statsminister Korvald har givet udtryk for, at uden dansk støtte havde de ikke fået de vilkår i EF ved afslutningen af en frihandelsaftale, som tilfældet var.

Derfor må vi også nok konstatere, at stemningen var mere positiv ved den første samling af 21. session, end den var ved den 19., og vi i mener i socialdemokratiet, at der fremover ligger mange og nye arbejdsmuligheder på det nordiske felt, således som også hr. Ivar Nørgaard har sagt det.

Når nu jeg har sagt noget pænt i almindelighed, vil jeg også gerne sige noget pænt til hr. Poul Dam. Ved gennemlæsning af materialet opdager man, at det var hr. Poul Dam, der ved den 19. session i narkotikaspørgsmålet indtog den holdning, der kunne holde, hvad han skal have ros for. Jeg er knap så imponeret over de forudsigelser, han kom med på den 20. session, hvor han

forudsagde, at Danmark ved folkeafstemningen ville sige nej til EF. Og for fortsat at være venlig vil jeg ikke om det første tale om den blinde høne og kornet, men om det sidste sige: selv guder kan fejle.

På et tredje område, ægteskabslovgivningens område, må vi konstatere, at udviklingen har ført til, at der ikke mere er den samstemmighed, som der har været tidligere.

Trods dette ligger der mange opgaver foran os, og socialdemokratiet siger ja til betænkningen og kan fuldt ud tilslutte sig folketingsbeslutningen om beretningerne fra den 19., 20. og første samling af 21. session.

Støtter: Den konservative folketingsgruppe kan tage de fremlagte beretninger til efterretning. Vi benytter lejligheden til at fremsætte nogle synspunkter vedrørende fremtiden.

Internationalt politisk samarbejde kræver tålmodighed; fremskridt og resultater er ofte få og små. Dette karaktertræk gælder også for det nordiske politiske samarbejde. På ét bestemt punkt er det gået stærkt. Efter at de nordiske lande har truffet beslutning om tilhørsforholdet til De europæiske Fællesskaber, har de nordiske regeringer i fællesskab opbygget en temmelig omfattende administration og ramme omkring det nordiske regeringssamarbejde. Man har etableret egentlige overnordiske samarbejdsorganer. Vi har fået Nordisk Ministerråd, hvor ministre kan mødes og træffe beslutninger på de forskellige fagområder; der er institueret stedfortræderkomiteer bestående af embedsmænd fra de berørte fagområder. Det nordiske ministerrådssekretariat er oprettet. Det består af 5 afdelinger, de 4 er placeret i Oslo, og en 5. afdeling for nordisk kulturelt samarbejde er placeret i København. Disse afdelinger er eller skal bemannes med afdelingschefer, sagsbehandlere og andet personale med forskellige funktioner. Der er hermed skabt en organisation omkring det nordiske ministerråd, og hensigten er at realisere regeringssamarbejde om løsning af fællesnordiske opgaver og problemer.

Med den hastige udvikling, som de nordiske samfund gennemgår, vil der utvivlsomt stadig opstå mangfoldige spørgsmål af fælles interesse.